

عنوان مقاله:

نمودهای شناخت زنانه در اثناء تاریخ فرهنگی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 17، شماره 65 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سمانه معظم - داوطلب دریافت دکتری دانشگاه الزهراء

یعقوب موسوی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهراء

اسمعیل خلیلی - پژوهشگر همکار موسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.

خلاصه مقاله:

تشخیص احتمال شناخت زنانه در تاریخ فرهنگی نجد ایران، قصد اصلی ما برای سفر به عصر تاریخی پیشابرنز و پسابرنز و کشف نمودهای شناخت زنانه در آن اعصار و نشانگانی از ماندگاری آن در اعصار بعدی است. حوزه ی ما جامعه شناسی شناخت و روش ما، با پرهیز از نظام های تفسیری موجود، خوانش تاریخ نگارانه متون مدلل تاریخ، در تلاقی دو رویکرد دیالکتیکی و هرمنیوتیکی، یعنی تعامل و مراودهدائم میان ذهنیت نویسندگان و عینیت تاریخ، در مقام تفسیر آن است. این بررسی شرایط پیدایش شناخت و عناصر آن در الهیات (به عنوان مهم ترین حوزه ی معرف شناخت هر عصر)، اسطوره ها و الهیات اسطوره ایادوار پیدایش کشاورزی، شکل گیری اجتماعات مبتنی بر آن، تغییرات آن الهیات و اساطیر پس از مهاجرت آریاییان و تشکیل جوامع دولت مرکز و تغییرات زنانگیدر الهیات را شامل شده شده است. مهم ترین این نمودها در یافته ها و تفسیر ما از ساخت شناخت زنانه ی ایرانی شامل «اصالت زندگی و خردوندی پشتیبان آن»، «تنیدگی ابژه/سوژه در الگوی شناخت»، «عینیت نافذ»، «وساطت موثر»، «ادراک دورانی زمان و جاودانگی درعین کرانمندی» است. روشن است کشف و پی گیری نشان هر حدودی از الگوهای شناخت زنانه در بنیادهای تاریخی-اجتماعی و سیر تحولات و تطورات تاریخی شان، در مقایسه با استفاده از الگوهای نظری غیرتاریخی و ذات انگارانه، رهنمای فهم و تفسیر هرچه غیرجانبدارانه تر تاریخ ایران، زنان و شناخت زنان ایرانی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شناخت زنانه، شناخت شناسی زنانه، جامعه شناسی شناخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1464509>

